

16936/14

(OR. en)

PRESSE 652
PR CO 74

WYNIK POSIEDZENIA RADY

3362. posiedzenie Rady

Sprawy ogólne

Bruksela, 16 grudnia 2014 r.

Przewodniczący **Sandro Gozi**
włoski sekretarz stanu do spraw europejskich

P R A S A

Główne wyniki posiedzenia Rady

Rada przeprowadziła dyskusje na temat **rozszerzenia oraz procesu stabilizacji i stowarzyszenia** oraz przyjęła konkluzje w tej sprawie. „Debata pokazała, że rozszerzenie nadal pozostaje jedną z podstawowych polityk UE określających jej charakter. Jest to *de facto* jedna z najbardziej owocnych polityk, zarówno ze względu na jej wpływ na proces przemian, jak i na jej rolę narzędzia polityki zagranicznej” – powiedział po posiedzeniu Sandro Gozi, włoski sekretarz stanu do spraw europejskich i przewodniczący Rady.

W tym kontekście Rada wyraziła także poważne zaniepokojenie w związku z niedawnymi zatrzymaniami oraz działaniami godzącymi w wolność mediów w Turcji. „Wolność mediów to jedna z podstawowych wartości UE; oczekujemy jej pełnego poszanowania przez wszystkich, w tym przez kraje kandydujące, aspirujące do członkostwa w UE” – zauważył sekretarz stanu Sandro Gozi na konferencji prasowej po posiedzeniu Rady.

Rada i państwa członkowskie zebrane w Radzie przyjęły konkluzje w sprawie zapewnienia **poszanowania zasady państwa prawnego**, dotyczące ustanowienia dialogu politycznego między państwami członkowskimi w celu wspierania i ochrony zasady państwa prawnego w UE. Ten nowy instrument uzupełnia inne: postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (w przypadku naruszenia prawa UE) oraz procedurę określoną w art. 7 Traktatu z Lizbony (która przewiduje możliwość zawieszenia prawa do głosowania w przypadku poważnego i stałego naruszenia wartości UE). „Poprzez przyjęcie tych konkluzji Rada przypomniła to tym, że zasada państwa prawnego jest jedną z fundamentalnych wartości, na których opiera się UE, i że jest istotna dla wszystkich państw członkowskich. Ustanowiony dziś dialog pomoże nam zapewnić, by zasada państwa prawnego nadal była wspólnym celem, przy pełnym poszanowaniu zasady równego traktowania i obiektywności” – powiedział Sandro Gozi.

Rada wymieniła poglądy na temat programu **prac Komisji na rok 2015** i zatwierdziła na poziomie politycznym konkluzje w sprawie wieloletniego programowania i **planowania legislacyjnego**, tak aby wzmocnić współpracę międzyinstytucjonalną i zapewnić szybszy i efektywniejszy proces ustawodawczy. Jak podkreślił sekretarz stanu Sandro Gozi: „poprawa funkcjonowania UE – poprzez nadanie większej przejrzystości i skuteczności jej działaniom – ma zasadnicze znaczenie dla przyszłości UE”. „Dlatego też postanowiliśmy się wspólnie zastanowić na forum Rady do Spraw Ogólnych nad sposobem funkcjonowania Unii. Postępy na drodze do wspólnego programowania i ściślejszej współpracy międzyinstytucjonalnej to istotne kroki w odpowiednim kierunku”.

¹

- Jeżeli deklaracje, konkluzje lub rezolucje zostały przez Radę formalnie przyjęte, jest to zaznaczone w tytule danego punktu, a tekst jest umieszczony w cudzysłowie.
- Dokumenty, do których odesłano w tekście, są dostępne na internetowej stronie Rady (<http://www.consilium.europa.eu>).
- Gwiazdką oznaczono akty przyjęte wraz z oświadczeniami do protokołu Rady przeznaczonymi do wiadomości publicznej; oświadczenia te można znaleźć na wyżej wspomnianej internetowej stronie Rady lub uzyskać z biura prasowego.

SPIS TREŚCI¹

UCZESTNICY	5
-------------------------	----------

OMAWIANE PUNKTY

Rozszerzenie oraz proces stabilizacji i stowarzyszenia	7
Zapewnienie poszanowania zasady państwa prawnego.....	20
Śródkresowy przegląd strategii „Europa 2020”	22
Europejski semestr	22
Przygotowanie grudniowego posiedzenia Rady Europejskiej	23
Działania następcze po czerwcowym posiedzeniu Rady Europejskiej.....	23
Poprawa funkcjonowania UE.....	23
Programowanie legislacyjne	24

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

SPRAWY OGÓLNE

– Priorytety w zakresie komunikacji na lata 2015–2016	25
– Wpływ Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na bioróżnorodność	25
– Nota prezydencji na temat osiągnięć w dziedzinie polityki spójności.....	25
– Skład Komitetu Regionów*	26

SPRAWY ZAGRANICZNE

– Strategia UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego – plan działania.....	26
– Konkluzje w sprawie stosunków UE z krajami Europy Zachodniej spoza UE	26
– Mandat negocjacyjny w sprawie jednego lub kilku układów o stowarzyszeniu z Andorą, Monako i San Marino	26

WSPÓLNA POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY

- Misja obserwacyjna UE w Gruzji..... 27

WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU

- Program działań na okres po roku 2015 27
- Nowe partnerstwo na rzecz zarządzania klęskami żywiołowymi..... 27

SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE

- Opodatkowanie – Chorwacja – olej gazowy wykorzystywany do rozminowywania..... 32
- VAT – Rumunia – małe przedsiębiorstwa..... 32

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

- Program UE–Brazylia w obszarze migracji i mobilności..... 32

UCZESTNICY

Belgia:

Didier REYNDERS

wicepremier oraz minister spraw zagranicznych
i europejskich, odpowiedzialny za Beliris oraz federalne
instytucje kulturalne

Bulgaria:

Meglena KUNEWA

Daniel MITOW

wicepremier ds. koordynacji polityki europejskiej i kwestii
instytucjonalnych

minister spraw zagranicznych

Republika Czeska:

Lucie ŠESTÁKOVÁ

Martin POJEVŠIL

podsekretarz stanu do spraw europejskich
stały przedstawiciel

Dania:

Martin LIDEGAARD

minister spraw zagranicznych

Niemcy:

Michael ROTH

sekretarz stanu, Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Estonia:

Keit PENTUS-ROSIMANNUS

minister spraw zagranicznych

Irlandia:

Dara MURPHY

wiceminister do spraw europejskich i ochrony danych

Grecja:

Evangelos VENIZELOS

wicepremier i minister spraw zagranicznych

Hiszpania:

Iñigo MÉNDEZ DE VIGO Y MONTOJO

sekretarz stanu ds. Unii Europejskiej

Francja:

Harlem DÉSIR

sekretarz stanu do spraw europejskich

Chorwacja:

Vesna PUSIĆ

pierwsza wicepremier i minister spraw zagranicznych
i europejskich

Włochy:

Sandro GOZI

sekretarz stanu odpowiedzialny za sprawy europejskie

Cypr:

Ioannis KASOULIDES

Konstantinos PETRIDES

minister spraw zagranicznych
podsekretarz przy prezydencie

Łotwa:

Edgars RINKĒVIČS

minister spraw zagranicznych

Litwa:

Linas Antanas LINKEVIČIUS

minister spraw zagranicznych

Luksemburg

Jean ASSELBORN

minister spraw zagranicznych i europejskich, minister ds.
imigracji i azylu

Węgry:

Szabolcs TAKÁCS

sekretarz stanu przy Prezydium Rady Ministrów

Malta:

Louis GRECH

wicepremier oraz minister do spraw europejskich
i realizacji programu wyborczego

Niderlandy:

Bert KOENDERS

minister spraw zagranicznych

Austria:

Walter GRAHAMMER

stały przedstawiciel

Polska:

Marek PRAWDA

stały przedstawiciel

Portugalia:

Bruno MAÇÃES

sekretarz stanu do spraw europejskich

Rumunia:

George CIAMBA

sekretarz stanu, Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Słowenia:

Dragoljuba BENČINA

sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

Słowacja:

Peter JAVORČÍK

sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych

Finlandia:

Pilvi-Sisko VIERROS-VILLENEUVE

stały przedstawiciel

Szwecja:

Maja FJÆSTAD

sekretarz stanu przy ministrze do spraw strategicznych,
przyszłościowych oraz ds. współpracy nordyckiej

Zjednoczone Królestwo:

David LIDINGTON

sekretarz stanu ds. Europy, Ministerstwo Spraw
Zagranicznych i Wspólnoty Narodów

Komisja:

Johannes HAHN

członek

OMAWIANE PUNKTY**Rozszerzenie oraz proces stabilizacji i stowarzyszenia**

Rada przyjęła następujące konkluzje:

- „1. Rada przyjmuje do wiadomości komunikat Komisji z dnia 8 października 2014 r. w sprawie strategii rozszerzenia i najważniejszych wyzwań na lata 2014–2015, sprawozdania z postępu prac dotyczące Turcji, Czarnogóry, Serbii, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Albanii, Bośni i Hercegowiny oraz Kosowa^{*} oraz wnioski i zalecenia zawarte w tych dokumentach.
2. Zgodnie z odnowionym konsensusem w sprawie rozszerzenia zatwierdzonym przez Radę Europejską obradującą w dniach 14–15 grudnia 2006 r. i konkluzjami Rady z dnia 13 grudnia 2013 r. Rada potwierdza, że rozszerzenie pozostaje jedną z głównych polityk UE i nadal przyczynia się do wzajemnych korzyści płynących z pokoju, demokracji, bezpieczeństwa i dobrobytu w Europie. Rada w dalszym ciągu przywiązuje ogromną wagę do wiarygodności procesu rozszerzenia, co nadal warunkuje utrzymanie tempa reform i poparcie społeczne dla tego procesu zarówno w zainteresowanym regionie, gdzie idee rozszerzenia należy propagować poprzez lepszą komunikację, jak i w państwach członkowskich UE.
3. Aktywne i wiarygodne negocjacje akcesyjne przebiegające z poszanowaniem zobowiązań UE oraz ustalonych warunków, wraz ze wszystkimi pozostałymi wymiarami stosunków między UE a Turcją, pozwolą na wykorzystanie pełnego potencjału tych stosunków. Rada potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie na rzecz europejskiej perspektywy Bałkanów Zachodnich. Zgodnie z poprzednimi konkluzjami Rady i z uwzględnieniem politycznych kryteriów kopenhaskich oraz procesu stabilizacji i stowarzyszenia, które nadal będą stanowić wspólne ramy stosunków z krajami Bałkanów Zachodnich aż do chwili ich przystąpienia do UE, Rada potwierdza również, że konieczne jest – zgodnie z odnowionym konsensusem w sprawie rozszerzenia – stosowanie sprawiedliwych i rygorystycznych warunków oraz zasady indywidualnych osiągnięć, w powiązaniu z unijną zdolnością – w odniesieniu do wszystkich jej aspektów – do przyjęcia nowych członków.
4. Rada z zadowoleniem odnotowuje starania Komisji, by bardziej skupić się na najważniejszych reformach na wczesnym etapie procesu, a w szczególności fakt, że położono nacisk na trzy filary: praworządność, zarządzanie gospodarcze i reformę administracji publicznej. Te kwestie związane z kryteriami kopenhaskimi mają znaczenie horyzontalne, podlegają ustalonym warunkom i należy się nimi zajmować w sposób zdecydowany.

^{*} Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/99 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

5. Rada podkreśla, że podstawowe znaczenie ma zapewnienie praworządności. Zgodnie z nowym podejściem najtrudniejsze kwestie, które pilnie wymagają szczególnej uwagi, dotyczą w szczególności reformy sądownictwa, walki z przestępczością zorganizowaną i korupcją, wolności słowa i mediów, praw osób należących do mniejszości, niedyskryminacyjnego traktowania mniejszości narodowych oraz wyeliminowania dyskryminacji słabszych grup społecznych m.in. Romów oraz lesbijek, gejów, osób biseksualnych, transpłciowych i interseksualnych (LGBTI). Ponadto konieczne są dodatkowe działania na rzecz promowania równości płci i praw kobiet. Rada oczekuje na zakończenie przygotowań umożliwiających uczestnictwo krajów kandydujących w charakterze obserwatorów w pracach Agencji Praw Podstawowych UE. Zapewnienie praworządności ma również podstawowe znaczenie dla rozwoju gospodarczego oraz stworzenia korzystnego otoczenia biznesu i klimatu sprzyjającego inwestycjom.
6. Rada z zadowoleniem odnotowuje, że Komisja w większym stopniu skoncentrowała swoje działania na wzmocnieniu zarządzania gospodarczego i konkurencyjności w celu poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej oraz pobudzenia wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i inwestycji. Z myślą o wsparciu wysiłków na rzecz spełnienia gospodarczych kryteriów kopenhaskich Rada zauważa, że w przypadku Bałkanów Zachodnich wysiłki te będą obejmować przygotowywanie programów reform gospodarczych. W szczególności Rada z zadowoleniem odnotowuje starania, by w nowym podejściu do zarządzania gospodarczego uwzględnić działania związane z europejskim semestrem podejmowane na szczeblu unijnym, i zachęca do kontynuowania prac w tym zakresie. Na podstawie wspomnianych programów Rada określi ukierunkowane wytyczne polityczne. W tym kontekście Rada przypomina, że dokładne i rzetelne statystyki są jednym z najważniejszych elementów zarządzania gospodarczego. Rada oczekuje na rozpoczęcie z Turcją dialogu gospodarczego na wysokim szczeblu. Podkreśla, że dla obywateli i przedsiębiorstw w Europie duże znaczenie ma poprawa jakości sieci energetycznych i transportowych oraz zwiększenie ilości połączeń. W związku z tym Rada apeluje także o zacieśnienie współpracy z państwami członkowskimi UE; przyczyni się ona do bezpieczeństwa energetycznego UE i obejmie również infrastrukturę służącą dywersyfikacji źródeł dostaw. Wspieranie wzrostu gospodarczego i rozwoju powinno również złagodzić presję migracyjną na UE.
7. Rada z zadowoleniem przyjmuje udoskonalone podejście Komisji do reformy administracji publicznej. Oczekuje, że dyskusja polityczna w ramach organów układu stabilizacji i stowarzyszenia będzie bardziej usystematyzowana, a także że negocjacje akcesyjne zostaną wykorzystane do tego, by zachęcić do wprowadzenia niezbędnych reform w celu zajęcia się kwestią upolitycznienia służby cywilnej oraz wyzwań pod kątem przejrzystości, odpowiedzialności, profesjonalizmu i skuteczności.
8. Wzmocnienie funkcjonowania i niezależności instytucji demokratycznych ma zasadnicze znaczenie. Obejmuje to zapewnienie konstruktywnego, pluralistycznego i trwałego dialogu między wszystkimi partiami politycznymi, w szczególności w parlamencie, a także dialogu ze społeczeństwem obywatelskim. W tym kontekście potrzebne są dalsze działania na rzecz stworzenia sprzyjających warunków dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

9. Wydarzenia poza granicami UE pokazują, jak duże znaczenie ma dalsze zacieśnianie współpracy w kwestiach dotyczących polityki zagranicznej. Należy pogłębić dwustronny dialog na ten temat. W tym kontekście Rada podkreśla, jak ważne jest stopniowe przyłączanie się do stanowisk UE w zakresie polityki zagranicznej, w szczególności gdy zagrożone są istotne wspólne interesy, np. w odniesieniu do Rosji i Ukrainy.
10. Rada przypomina o tym, że UE stale udziela pomocy finansowej; chodzi w szczególności o wsparcie w postaci nowego instrumentu pomocy przedakcesyjnej (IPA II) na lata 2014–2020. Uruchomieniu IPA II towarzyszyło wprowadzenie podejścia sektorowego, zwiększenie spójności pomiędzy pomocą finansową a ogólnym postępem we wdrażaniu strategii przedakcesyjnej, zwiększenie wsparcia budżetowego i uszeregowanie projektów pod względem ich ważności. W dalszym ciągu wzmacniana jest koordynacja z międzynarodowymi instytucjami finansowymi.
11. Stosunki dobrosąsiedzkie i współpraca regionalna to podstawowe elementy procesu rozszerzenia, a także procesu stabilizacji i stowarzyszenia; sprzyjają one dobrobytowi, stabilności i pojednaniu oraz tworzą klimat umożliwiający rozwiązanie otwartych kwestii dwustronnych i wyjaśnienie zaszłości. Rada z zadowoleniem przyjmuje starania na rzecz przezwyciężenia spuścizny przeszłości, przyspieszenia procesu pojednania i wsparcia współpracy regionalnej obejmującej wszystkie strony, m.in. poprzez upowszechnianie tolerancji i potępienie wszelkich postaci nawoływania do nienawiści lub stosowania retoryki wojennej. Rada przypomina o konieczności unikania wszelkich źródeł napięć lub działań, które mogłyby zaszkodzić stosunkom dobrosąsiedzkim i pokojowemu rozstrzygnięciu sporów. Konieczne są nieprzerwane działania w tym zakresie, obejmujące m.in. ochronę wszystkich mniejszości, zapewnienie równych praw dla wszystkich obywateli oraz rozwiązywanie kwestii osób zaginionych i powrotu uchodźców. Rada podkreśla potrzebę dalszego rozpatrywania spraw dotyczących zbrodni popełnionych w czasie wojny domowej, zajęcia się kwestią bezkarności za zbrodnie wojenne oraz potrzebę zapewnienia rozliczalności, w tym pełnej współpracy z MTKJ i ze specjalną śledczą grupą zadaniową w ramach misji Eulex oraz wspierania ich prac.
12. Ogólnie rzecz biorąc, konieczne są dalsze starania w celu rozwiązania nierozstrzygniętych sporów dwustronnych – także sporów dotyczących granic – aby zapewnić, że kwestie te nie będą miały negatywnego wpływu na proces przystąpienia. Nierozstrzygnięte spory i kwestie należy rozwiązać zgodnie z prawem międzynarodowym i ustalonymi zasadami, m.in. przez wykonywanie prawnie wiążących umów, w tym umowy w sprawie kwestii następstwa prawnego.
13. Uznając w szczególności znaczenie liberalizacji reżimu wizowego dla obywateli, Rada zachęca Komisję, by – również za pomocą swojego mechanizmu monitorowania – nadal bacznie kontrolowała wprowadzanie wszystkich ustalonych warunków liberalizacji reżimu wizowego. Rada zachęca stosowne władze, by – w celu zapewnienia nieograniczonego dalszego korzystania z systemu bezwizowego – nadal aktywnie starały się przeprowadzić wszystkie niezbędne działania zapobiegające przypadkom nadużywania tego systemu; ponadto zachęca je do dalszej konstruktywnej współpracy w dziedzinie zarządzania przepływami migracyjnymi.

14. Rada w pełni popiera działania podejmowane w ramach procesu współpracy w Europie Południowo-Wschodniej i działania Rady Współpracy Regionalnej (organu wykonawczego tego procesu), oraz fakt, że skoncentrowano się na osiągnięciu celów i priorytetów strategii dla Europy Południowo-Wschodniej 2020. Rada przyjęła do wiadomości podjętą w czerwcu 2014 r. w ramach procesu współpracy w Europie Południowo-Wschodniej decyzję o uczestnictwie Kosowa w tym procesie. Rada podkreśla, jak ważne jest, by w ramach regionalnej współpracy gospodarczej wymieniano najlepsze praktyki dotyczące zarządzania gospodarczego oraz promowania połączeń i integracji w ramach regionu i między regionem a UE. W tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjmuje prace prowadzone na podstawie ram inwestycyjnych dla Bałkanów Zachodnich, które wspierają inwestycje stymulujące tworzenie nowych miejsc pracy i wzrost gospodarczy oraz promujące połączenia, w oparciu o skoordynowane podejście do dużych inwestycji wzdłuż głównych korytarzy infrastruktury. Rada z zadowoleniem przyjmuje wszelkie regionalne inicjatywy mające na celu pogłębienie pluralistycznego dialogu i współpracy.

ROZSZERZENIE

TURCJA

15. Rada potwierdza, że stosunki UE z Turcją mają dla niej duże znaczenie. Turcja jest krajem kandydującym do UE i jednym z jej kluczowych partnerów. Dynamiczny rozwój gospodarczy tego kraju stanowi cenny wkład w dobrobyt kontynentu europejskiego. UE powinna pozostać punktem odniesienia dla reform politycznych i gospodarczych w Turcji. Turcja może przyspieszyć tempo negocjacji, szybciej spełniając kryteria i wymogi zawarte w ramach negocjacyjnych oraz wypełniając swoje zobowiązania umowne wobec UE. W tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie tureckiego rządu na rzecz przystąpienia do UE i oczekuje podjęcia konkretnych działań w następstwie niedawno przyjętej strategii UE, której celem jest ożywienie procesu przystąpienia Turcji.
16. Rada przypomina o tym, że Turcja odgrywa istotną rolę w regionie i że jest aktywnym uczestnikiem wydarzeń na sąsiadującym z nią obszarze. Bardzo poważne wydarzenia w regionie, zwłaszcza w Syrii i Iraku, sprawiają, że kluczowe znaczenie ma zacieśnienie dialogu i współpracy w zakresie polityki zagranicznej w ramach dialogu politycznego między UE a Turcją. Rada z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie przez Turcję ponad miliona uchodźców uciekających przed przemocą w Syrii i Iraku i udzielenie im schronienia. UE będzie nadal wspierać Turcję, tak by mogła poradzić sobie z rosnącą falą uchodźców. Należy wykorzystać dialog polityczny, by rozwijać ściślejszą współpracę przeciwko ISIL i sieciom jego finansowania oraz pogłębić współpracę mającą zahamować napływ zagranicznych bojowników. Rada z zadowoleniem przyjmuje również ożywiony dialog między UE a Turcją w dziedzinie walki z terroryzmem, a także wymianę najlepszych praktyk w dziedzinie zapobiegania radykalizacji postaw i werbowaniu terrorystów. Współpraca operacyjna pogłębi się jeszcze bardziej wraz z przyjęciem przez Turcję dalszych istotnych przepisów antyterrorystycznych, w tym przepisów dotyczących ochrony danych. Rada przypomina, że PKK znajduje się w unijnym wykazie organizacji terrorystycznych. Zgodnie z ramami negocjacyjnymi UE nadal zachęca Turcję do kształtowania – w porozumieniu z UE – swojej polityki zagranicznej, tak by stanowiła ona uzupełnienie działań UE, oraz do stopniowego dostosowywania swoich działań do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE.

17. Rada z zadowoleniem odnotowuje stałą realizację reform przyjętych w poprzednich latach, w szczególności środki ogłoszone w pakiecie na rzecz demokratyzacji z września 2013 r. oraz w planie działania w sprawie zapobiegania naruszeniom europejskiej konwencji praw człowieka. Ponadto Rada zdecydowanie popiera wznowienie wysiłków na rzecz pokojowego rozwiązania kwestii kurdyjskiej. Rada zachęca do dalszego zaangażowania wszystkich stron na rzecz osiągania postępów w tym procesie.
18. Rada z zadowoleniem odnotowuje, że w październiku weszła w życie umowa o readmisji między UE i Turcją. Z zadowoleniem przyjmuje również ustalenia zawarte w sprawozdaniu Komisji w sprawie postępów Turcji w spełnianiu wymogów planu działania dotyczącego liberalizacji reżimu wizowego. Postępy w dialogu na temat liberalizacji reżimu wizowego będą uzależnione od osiągniętych wyników oraz skutecznego i spójnego stosowania się przez Turcję do wymogów zawartych w planie działania dotyczącym kwestii wizowych. W tym kontekście wejście w życie nowej ustawy o cudzoziemcach i ochronie międzynarodowej z kwietnia 2014 r. oraz przyjęcie rozporządzenia w sprawie przyznawania tymczasowej ochrony uchodźców w październiku 2014 r. stanowią istotny postęp w dziedzinie migracji i azylu. Wyrażając żal z powodu jednostronnego oświadczenia wydanego przez Turcję w tej kwestii, Rada oczekuje na pełne i skuteczne wdrożenie przez Turcję zarówno umowy o readmisji, jak i planu działania dotyczącego liberalizacji reżimu wizowego w stosunku do wszystkich państw członkowskich UE, w tym niedyskryminacyjnego bezwizowego dostępu do terytorium Turcji dla obywateli wszystkich państw członkowskich UE. Właściwe wdrażanie przez Turcję istniejących dwustronnych umów o readmisji oraz przepisów dotyczących readmisji zawartych w podobnych umowach między Turcją a państwami członkowskimi UE ma nadal priorytetowe znaczenie. Należy pogłębić współpracę między Turcją a wszystkimi państwami członkowskimi, mającą na celu w szczególności wzmocnienie zarządzania wspólnymi granicami ze wszystkimi państwami członkowskimi.
19. Rada wzywa Turcję do dopracowania reform, tak by przewidziane w nich stosowne mechanizmy kontroli i równowagi w pełni gwarantowały wolność myśli, słowa i mediów, demokrację, równość, praworządność i poszanowanie praw człowieka, w tym praw kobiet, dzieci i osób należących do mniejszości, wolności wyznania i praw własności; reformy powinny również usprawnić wykonywanie wszystkich wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Rada przypomina, że na mocy art. 46 europejskiej konwencji praw człowieka umawiające się strony zobowiązują się do przestrzegania ostatecznych wyroków Trybunału we wszystkich sprawach, w których są stronami. Przepisy regulujące prawo do zrzeczania się i prawo do zgromadzeń, jak również możliwość podejmowania interwencji przez funkcjonariuszy organów ścigania należy dostosować do norm europejskich. Rada jest nadal zaniepokojona nadmiernym ingerowaniem władzy wykonawczej w wymiar sprawiedliwości, częstymi zmianami podstawowych aktów prawnych bez odpowiednich konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz ograniczeniami w dostępie do informacji. Rada jest zdania, że – z myślą o zaradzeniu wszystkim tym kwestiom – zacieśnienie współpracy i wzmocnienie wspólnych działań podejmowanych w obszarze praworządności i praw podstawowych zbliży Turcję do UE i przyspieszy prace nad ewentualnymi przyszłymi dyskusjami w tych kluczowych obszarach.

20. Rada wyraża ubolewanie, że reakcja rządu na domniemane przypadki korupcji w grudniu 2013 r. wzbudziła poważne wątpliwości co do niezależności i bezstronności wymiaru sprawiedliwości i udowodniła, że opozycja polityczna, protesty publiczne i krytyczne środki przekazu spotykają się z coraz większą nietolerancją. W tym kontekście niedawne naloty policyjne oraz pozbawienie wolności wielu dziennikarzy i przedstawicieli mediów w Turcji, kwestionują poszanowanie wolności mediów, która jest jedną z podstawowych zasad demokracji. Rada przypomina, że postępy w negocjacjach akcesyjnych są uzależnione od poszanowania praworządności i praw podstawowych. Rada podkreśla, jak ważną rolę odgrywa Trybunał Konstytucyjny, i z aprobatą odnotowuje rosnącą rolę i aktywność tureckiego społeczeństwa obywatelskiego, które – jako legalnie działający podmiot – należy nadal wspierać i zachęcać do działania.
21. Rada przypomina, że Turcja jest ważnym partnerem handlowym UE i że poprzez unię celną przyczynia się do konkurencyjności UE. Rada oczekuje na rozmowy z Komisją w sprawie unii celnej z myślą o przyszłych propozycjach mających na celu pełne wykorzystanie potencjału tej unii, również w związku z opublikowaniem przez Bank Światowy analizy zakończonej w 2014 r. Ze względu na silne powiązania gospodarcze między Turcją a UE Rada wzywa do rozwijania dialogu gospodarczego na wysokim szczeblu. Postępy w ramach rozdziału 17 (Polityka gospodarcza i pieniężna) przyczyniłyby się w stosownym czasie do dalszego wsparcia takiego dialogu i zachęciłyby do dostosowania przepisów krajowych do unijnego dorobku prawnego. Rada wzywa również do dalszego pogłębiania współpracy między UE a Turcją w dziedzinie energii w celu ułatwienia tworzenia wzajemnych połączeń i integracji rynków energii, zgodnie z prawem międzynarodowym.
22. Rada przypomina, że – zgodnie z ramami negocjacyjnymi oraz wcześniejszymi konkluzjami Rady Europejskiej i konkluzjami Rady – Turcja powinna jednoznacznie zobowiązać się do utrzymywania stosunków dobrosąsiedzkich i do pokojowego rozstrzygania sporów na mocy Karty Narodów Zjednoczonych, odwołując się w razie potrzeby do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. W związku z tym Unia po raz kolejny wyraża poważne zaniepokojenie i nalega, by Turcja unikała wszelkiego zastraszania lub działań skierowanych przeciwko państwom członkowskim i eliminowała źródła napięć lub postępowania, które szkodzą stosunkom dobrosąsiedzkim i pokojowemu rozstrzygnięciu sporów. Ponadto UE kładzie ponownie nacisk na wszystkie suwerenne prawa państw członkowskich UE. Obejmują one m.in. prawo do zawierania umów dwustronnych oraz prawo do poszukiwania i eksploatacji zasobów naturalnych zgodnie z unijnym dorobkiem prawnym i prawem międzynarodowym, w tym Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza; podkreśla również, że należy respektować suwerenność państw członkowskich na ich morzu terytorialnym i w przestrzeni powietrznej. Rada przypomina, że Rada Europejska w konkluzjach z dnia 24 października 2014 r. wyraziła głębokie zaniepokojenie wznowionymi napięciami we wschodniej części regionu Morza Śródziemnego oraz wezwała Turcję do wykazania powściągliwości i respektowania suwerenności Cypru na obszarze jego morza terytorialnego oraz suwerennych praw Cypru w jego wyłącznej strefie ekonomicznej.

23. Przywołując konkluzje z dnia 11 grudnia 2006 r. oraz deklarację z dnia 21 września 2005 r., Rada z głębokim żalem zauważa, że pomimo wielokrotnych apeli Turcja nadal odmawia wypełnienia swojego zobowiązania do całkowitego niedyskryminacyjnego wdrożenia protokołu dodatkowego do układu o stowarzyszeniu w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich; wypełnienie tego zobowiązania mogłoby znacznie przyspieszyć proces negocjacji. W związku z brakiem postępów w tej kwestii Rada utrzyma swoje środki z 2006 r., co będzie miało stały wpływ na całościowy postęp negocjacji. Ponadto Turcja niestety wciąż nie poczyniła postępów, jeśli chodzi o konieczną normalizację jej stosunków z Republiką Cypryjską. Rada przypomina, że uznanie wszystkich państw członkowskich jest niezbędnym elementem procesu akcesyjnego. Rada wzywa Komisję, by nadal uważnie monitorowała wszystkie kwestie objęte deklaracją z dnia 21 września 2005 r. i by w najbliższym sprawozdaniu rocznym przedstawiła szczegółowe informacje na ten temat. Na podstawie tych informacji Rada będzie nadal uważnie śledzić postępy i dokonywać ich przeglądu, zgodnie ze stosownymi konkluzjami. Rada ponownie apeluje o to, by Turcja osiągała postępy w tym zakresie bez dalszej zwłoki.
24. Rada z zadowoleniem odnotowuje zaangażowanie stron na rzecz rozwiązania kwestii cypryjskiej, o którym zapewniono we wspólnej deklaracji z dnia 11 lutego 2014 r. Jak podkreślono w ramach negocjacyjnych, Rada oczekuje aktywnego wspierania przez Turcję prowadzonych właśnie negocjacji, które mają doprowadzić do sprawiedliwego, kompleksowego i trwałego rozwiązania kwestii cypryjskiej w ramach ONZ, zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ i z zasadami, na których opiera się Unia. Kapitalne znaczenie ma zaangażowanie Turcji i podjęcie przez nią konkretnych działań przyczyniających się do takiego kompleksowego rozwiązania. W obecnej sytuacji Rada uznaje, że ważniejsze niż kiedykolwiek jest zapewnienie pozytywnego klimatu, by negocjacje w sprawie kompleksowego rozwiązania kwestii cypryjskiej mogły zostać wznowione.

CZARNOGÓRA

25. Rada z zadowoleniem odnotowuje postępy w negocjacjach akcesyjnych z Czarnogórą w minionym roku, w tym zakończenie etapu szczegółowego screeningu i rozpoczęcie wdrażania nowego podejścia, po otwarciu negocjacji w sprawie rozdziałów dotyczących wymiaru sprawiedliwości i praw podstawowych oraz sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa.
26. Rada z zadowoleniem odnotowuje postępy, jakie Czarnogóra poczyniła we wdrażaniu reform mających na celu zapewnienie niezawisłości i większej skuteczności wymiaru sprawiedliwości, oraz niedawne mianowanie nowego prokuratora generalnego, a także wzmocnienie ram prawnych ochrony praw podstawowych, w tym ustawy o rzeczniku praw obywatelskich. Rada z satysfakcją odnotowuje prace Czarnogóry dotyczące licznych kwestii określonych w sprawozdaniu z postępu, a w szczególności niedawne przyjęcie kilku istotnych środków w obszarze zapobiegania korupcji. Ponadto Czarnogóra nadal wypełniała swoje obowiązki wynikające z układu o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz odgrywała aktywną rolę w regionie. Rada z zadowoleniem odnotowuje, że Czarnogóra nadal angażuje się w dalszy rozwój współpracy regionalnej, jak również że w pełni dostosowuje swoje działania do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE.

27. Czarnogóra wchodzi obecnie w fazę, kiedy do osiągnięcia dalszych wymiernych i trwałych rezultatów niezbędne jest zdecydowanie zaangażowanie polityczne. Rada będzie nadal ściśle monitorować postępy w rozdziałach 23 i 24, które będą miały decydujące znaczenie dla ogólnego tempa negocjacji, jak przewidziano w ramach negocjacyjnych.
28. Rada podkreśla, że pewnymi niedociągnięciami wykazanymi w przygotowanym przez Komisję sprawozdaniu z postępu prac z 8 października 2014 r. należy zająć się w sposób zdecydowany i skuteczny. W szczególności postępy w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i praw podstawowych były nierównomierne. Czarnogóra musi zintensyfikować swoje wysiłki w zakresie reform ustawodawczych i ich skutecznego wdrażania: kryteria przejściowe dotyczące rozdziałów 23 i 24 powinny nadal stanowić jasne wytyczne dla przyszłych reform. Należy zwrócić szczególną uwagę na nadrobienie odnotowanych opóźnień i osiąganie dalszych solidnych wyników w dziedzinie praworządności, w tym w zakresie zwalczania korupcji, zwłaszcza na wysokim szczeblu. Choć zaangażowanie polityczne rządu Czarnogóry na rzecz procesu reform jest oceniane pozytywnie, konieczne są jednak dalsze wysiłki w celu zagwarantowania wolności słowa i wolności mediów. Ponadto ważny jest konstruktywny dialog polityczny prowadzony przez wszystkie partie polityczne zasiadające w parlamencie, również dlatego, że ma on zapewnić zapewnienie zaufania obywateli do procesu wyborczego oraz instytucji państwowych. Wzmocnienie zdolności administracyjnych w zakresie kwestii dotyczących integracji z UE będzie miało zasadnicze znaczenie dla zachowania dobrego tempa na drodze do UE. Zwiększenie profesjonalizmu, zapewnienie przejrzystości i wyeliminowanie upolitycznienia administracji publicznej to kwestie, które również wymagają szczególnej uwagi. Czarnogóra powinna nadal realizować reformę gospodarczą, w szczególności zając się problemem wysokiego bezrobocia i ulepszyć otoczenie biznesu, a jednocześnie wdrażać działania na rzecz konsolidacji budżetowej.
29. Rada oczekuje na kolejne posiedzenie konferencji akcesyjnej, które ma się odbyć w dniu 16 grudnia 2014 r.

SERBIA

30. Rada z zadowoleniem odnotowuje rozpoczęcie negocjacji akcesyjnych z Serbią w dniu 21 stycznia 2014 r. oraz trwający proces przeglądu zgodności prawa krajowego z prawem unijnym (screeningu). W tym względzie Rada z zadowoleniem odnotowuje wysoki poziom gotowości i zaangażowanie, jakie rząd Serbii wykazywał do tej pory w ramach tego procesu. Jak przewidziano w nowym podejściu i uzgodnionych zaleceniach, w ramach rozdziału 23 (Wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe) i rozdziału 24 (Sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo) ustanowiono kryteria otwierające, zgodnie z którymi Serbia ma obowiązek przedstawić kompleksowe plany działania. Rada z aprobatą odnotowuje, że rozdziały te są omawiane na wczesnym etapie negocjacji oraz że postępy w tych rozdziałach będą musiały być realizowane równolegle z ogólnymi postęпами w ramach negocjacji.

31. Rada z zadowoleniem odnotowuje postępy poczynione przez Serbię w minionym roku, w tym w zakresie reformy administracji publicznej, reformy sądownictwa oraz zwalczania korupcji i przestępczości zorganizowanej. Serbia aktywnie uczestniczyła w regionalnej współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa, co doprowadziło do osiągnięcia wymiernych rezultatów w walce z przestępczością zorganizowaną. Rada z satysfakcją odnotowuje, że Serbia opracowała ambitny program reform gospodarczych i strukturalnych oraz że aktywnie angażuje się w dalszy rozwój współpracy regionalnej, w tym we wspieranie rozwoju gospodarczego i egzekwowanie prawa w regionie.
32. Rada zachęca Serbię do dalszego zintensyfikowania procesu reform. W szczególności konieczne są dalsze znaczne wysiłki w celu zapewnienia skutecznego i niezawisłego sądownictwa i osiągnięcia solidnych wyników w dziedzinie walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną. Należy zwrócić szczególną uwagę na pełne poszanowanie praw podstawowych, w tym ochronę najsłabszych grup społecznych, zwłaszcza Romów, oraz na skuteczne wdrożenie przepisów dotyczących ochrony mniejszości i niedyskryminacyjnego traktowania mniejszości narodowych w całej Serbii, m.in. w zakresie edukacji, używania języków mniejszości, dostępu do mediów i obrządków religijnych w językach mniejszości, na zwalczanie dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową, a także na dalszą poprawę otoczenia biznesu i klimatu sprzyjającego inwestycjom. Istnieją obawy co do pogarszającej się sytuacji w zakresie pełnego korzystania z wolności wypowiedzi. Należy również zwrócić uwagę na realizację reformy administracji publicznej oraz reform gospodarczych i strukturalnych w celu przywrócenia stabilności finansów publicznych, a w konsekwencji wsparcia wzrostu i zatrudnienia. Serbia musi aktywnie promować pluralistyczny charakter i przejrzystość procesu akcesyjnego.
33. Serbia musi utrzymać aktywne i konstruktywne zaangażowanie w proces normalizacji stosunków z Kosowem, w ramach którego poczyniono znaczne postępy. Rada będzie nadal ściśle monitorować stałe zaangażowanie Serbii na rzecz widocznego i trwałego postępu w normalizacji jej stosunków z Kosowem, co obejmuje realizację w dobrej wierze wszystkich zawartych dotąd porozumień; ma to na celu umożliwienie Serbii i Kosowu dalszych kroków na drodze każdego z nich do UE, a równocześnie uniknięcie sytuacji, w której jedna strona blokuje wysiłki drugiej, a także zagwarantowanie tego, by zarówno Serbia, jak i Kosowo w przyszłości mogły w pełni korzystać ze swoich praw i wypełniać swoje obowiązki. Rada przypomina, że postępy w procesie normalizacji stosunków z Kosowem zgodnie z rozdziałem 35 muszą być realizowane równolegle z postępami w negocjacjach ogólnych. Rozdziałem 35 należy zająć się na wczesnym etapie negocjacji i powracać do niego przez cały okres negocjacji. Zapewni to solidne podstawy monitorowania realizacji osiągniętych porozumień.

34. Rada wzywa Serbię do stopniowego dostosowywania swoich działań do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, zgodnie z ramami negocjacyjnymi. Serbia powinna nadal efektywnie współpracować z misją Eulex i aktywnie przyczyniać się do tego, by misja ta mogła w pełni i bez przeszkód wykonywać swoje zadania w ramach mandatu, a zwłaszcza w przypadku postępowań sądowych. Rada z zadowoleniem przyjmuje stałe konstruktywne zaangażowanie Serbii we współpracę regionalną oraz pogłębianie stosunków z krajami sąsiadującymi.
35. Rada oczekuje na kolejne posiedzenie konferencji akcesyjnej i otwarcie pierwszych rozdziałów negocjacyjnych z Serbią.

ISLANDIA

36. Rada przypomina, że w wyniku decyzji rządu Islandii negocjacje w sprawie przystąpienia tego kraju do UE zostały zawieszone w maju 2013 r. Rada stwierdza, że Islandia pozostaje ważnym partnerem dla UE, gdyż jest stroną porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, członkiem strefy Schengen oraz współpracuje w kwestiach dotyczących Arktyki. Rada jest gotowa kontynuować proces negocjacji zgodnie z wymogami przewidzianymi w ramach negocjacyjnych, gdyby Islandia postanowiła wznowić negocjacje.
37. Ponadto Rada przywołuje konkluzje w sprawie stosunków UE z krajami Europy Zachodniej spoza UE z dnia 16 grudnia 2014 r., które dotyczą m.in. stosunków dwustronnych UE z Islandią.

PROCES STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA

BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII

38. Rada z zadowoleniem odnotowuje, że realizacja agendy unijnej jest nadal strategicznym priorytetem tego kraju. Kraj ten osiągnął wysoki stopień dostosowania swojego prawa do unijnego dorobku prawnego. Niemniej jednak istnieją poważne obawy w związku z rosnącym upolitycznieniem instytucji państwowych i coraz większymi niedociągnięciami w zakresie niezawisłości sądownictwa i wolności mediów. Fakt, że nie podjęto odpowiednich środków, by rozwiązać te kwestie, miał negatywny wpływ na trwałość reform. Rada wzywa władze do podjęcia zdecydowanych działań w celu szybkiego zaradzenia tym obawom.
39. Nawracające kryzysy polityczne między rządem a partiami opozycyjnymi unaocznili potrzebę bardziej konstruktywnego i pluralistycznego dialogu politycznego. Odpowiedzialność za to, by debata polityczna toczyła się głównie w parlamencie, oraz za stworzenie warunków dla jej prawidłowego przebiegu, leży zarówno po stronie rządu, jak i opozycji. W odniesieniu do sytuacji etnicznej należy budować większe zaufanie między poszczególnymi społecznościami. Należy pilnie zakończyć przegląd umowy ramowej z Ochrydy oraz wdrożyć sformułowane w jego wyniku zalecenia.

40. Jak stwierdzono w konkluzjach Rady Europejskiej z czerwca 2008 r. oraz konkluzjach Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z grudnia 2008 r., podstawowe znaczenie ma nadal utrzymanie stosunków dobrosąsiedzkich, w tym znalezienie wynegocjowanego – pod auspicjami ONZ – i zadowalającego wszystkie strony rozwiązania kwestii nazwy. Należy bezzwłocznie i ostatecznie zakończyć długotrwałe dyskusje na temat nazwy kraju. Wymagane są zdecydowane działania. Mając na uwadze ogólne znaczenie zachowania stosunków dobrosąsiedzkich, Rada odnotowuje, że nadal utrzymywane są kontakty na wysokim szczeblu między przedstawicielami byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii i Bułgarii; oczekuje, że przełożą się one na konkretne działania i przyniosą wymierne wyniki.
41. Rada w dużej mierze zgadza się z oceną Komisji, która – w oparciu o ogólne postępy poczynione przez ten kraj – stwierdziła, że była jugosłowiańska republika Macedonii wciąż w wystarczającym stopniu spełnia kryteria polityczne; Rada odnotowuje zalecenie Komisji, by rozpocząć z tym krajem negocjacje akcesyjne. Z myślą o ewentualnej decyzji Rady Europejskiej o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z byłą jugosłowiańską republiką Macedonii Rada powróci do tej kwestii w 2015 r. – w oparciu o aktualne informacje Komisji na temat realizacji reform, m.in. w kontekście dialogu akcesyjnego na wysokim szczeblu, a także na temat wymiernych działań podjętych w celu propagowania stosunków dobrosąsiedzkich i znalezienia wynegocjowanego i zadowalającego wszystkie strony rozwiązania kwestii nazwy.

ALBANIA

42. Rada z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione przez Albanię, które doprowadziły do przyznania jej statusu kraju kandydującego w czerwcu 2014 r. Odnotowuje pozytywne działania w zakresie walki z przestępczością zorganizowaną, obejmujące intensyfikację działań związanych z egzekwowaniem prawa, przede wszystkim w zakresie konfiskaty narkotyków, i działania na rzecz reformy sądownictwa.
43. Rada zauważa jednak, że nadal trzeba stawić czoło ważnym wyzwaniom. Odnotowuje także, że zgodnie z konkluzjami z 5 grudnia 2011 r. Rada Europejska rozpatrzy kwestię otwarcia negocjacji akcesyjnych – zgodnie z ustaloną praktyką – po tym, jak Komisja stwierdzi, że Albania w niezbędnym stopniu spełniła kryteria członkostwa. W związku z opinią Komisji z 2010 r. i przypominając o warunkach określonych w swoich konkluzjach z 11 grudnia 2012 r. i 24 czerwca 2014 r., Rada powtarza, że Albania będzie musiała zrealizować kluczowe priorytety, żeby można było przystąpić do negocjacji akcesyjnych.

44. Rada zachęca Albanie do zintensyfikowania wysiłków na rzecz reform i podjęcia zdecydowanych działań, aby zająć się tymi kluczowymi priorytetami. Rada podkreśla w szczególności, że Albania musi podjąć następujące działania: kontynuować reformę administracji publicznej w celu jej odpolitycznienia i profesjonalizacji; zrealizować kompleksową reformę sądownictwa w celu wzmocnienia niezawisłości, skuteczności i rozliczalności sądów w ramach procesu zapewniającego udział wszystkich zainteresowanych stron i przy ścisłej współpracy z Komisją Wenecką; zintensyfikować działania antykorupcyjne i podjąć dalsze zdecydowane kroki w walce z przestępczością zorganizowaną, także w zakresie uprawy narkotyków i nielegalnego handlu nimi, w celu wypracowania rzetelnych wyników w zakresie proaktywnego prowadzenia dochodzeń, ścigania oraz wydawania wyroków skazujących w obu obszarach; a także podejmować skuteczne środki ustawodawcze i działania w ramach polityki w celu wzmocnienia ochrony praw człowieka i polityk zwalczających dyskryminację, m.in. w odniesieniu do równego traktowania wszystkich mniejszości i dostępu osób należących do nich do przysługujących im praw, oraz wprowadzić prawa własności. Rada wzywa Albanie do niezwłocznego usunięcia stwierdzonych niedociągnięć w odniesieniu do wolności słowa i mediów, w szczególności do wzmocnienia niezależności urzędu regulacji mediów i nadawców publicznych. Ponadto Rada apeluje do władz, by zapewniły stałą realizację reform, które zostały już podjęte.
45. Albania powinna kontynuować reformy gospodarcze, których celem jest zwiększenie konkurencyjności, poprawa otoczenia biznesu i warunków inwestowania, osiągnięcie konsolidacji fiskalnej oraz rozwiązanie problemu wysokiego bezrobocia i dużej szarej strefy w gospodarce.
46. Rada podkreśla, że prowadzony między rządem a opozycją konstruktywny i stały dialog na temat reform związanych z UE będzie miał podstawowe znaczenie dla postępów na drodze do członkostwa w UE. Odpowiedzialność za to, by debata polityczna toczyła się głównie w parlamencie, oraz za stworzenie warunków dla jej prawidłowego przebiegu leży zarówno po stronie rządu, jak i opozycji. Rada wzywa Albanie do poczynienia postępów w zakresie planowanego utworzenia krajowej rady do spraw integracji europejskiej, jednoczącej wszystkie zainteresowane strony, co powinno dodatkowo przyczynić się do włączenia w proces reform szerszego kręgu zainteresowanych stron. Rada przypomina, że w konkluzjach z 24 czerwca 2014 r., zwróciła się do Komisji, by ta zintensyfikowała swoje wsparcie, monitorowanie i ocenę przebiegu reform w Albanii, także w kontekście dialogu na wysokim szczeblu dotyczącego najważniejszych priorytetów, jak również dzięki bliskiej interakcji z państwami członkowskimi.
47. Rada z aprobatą odnosi się do konstruktywnego zaangażowania Albanii we współpracę regionalną i stosunki dobrosąsiedzkie, które nadal mają zasadnicze znaczenie, a także do pełnego dostosowania swoich działań do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE.

BOŚNIA I HERCEGOWINA

48. Rada wyraża poważne zaniepokojenie w związku z tym, że ze względu na brak zbiorowej woli politycznej ze strony przywódców, by podjąć konieczne reformy zapewniające postępy na drodze do UE, kraj ten znalazł się w martwym punkcie procesu integracji europejskiej. Rada z zadowoleniem odnotowuje zatem nowe podejście UE określone w konkluzjach z dnia 15 grudnia 2014 r.
49. Co więcej, mając na uwadze niestabilność sytuacji społeczno-gospodarczej, nasilonej w związku z dotkliwymi powodziami, które nawiedziły ten kraj w maju, Rada z aprobatą odnosi się do inicjatyw Komisji, by skupić się na reformach i kwestiach bezpośrednio interesujących obywateli. Rada odnotowuje, że rozszerzono usystematyzowany dialog między UE a Bośnią i Hercegowiną w sprawie wymiaru sprawiedliwości o dodatkowe kwestie dotyczące praworządności, w szczególności o kwestię walki z korupcją, że utworzono wspólną grupę roboczą UE–Bośnia i Hercegowina w celu przyspieszenia realizacji projektów finansowanych ze środków UE oraz że wspólnie z kluczowymi podmiotami, w tym międzynarodowymi instytucjami finansowymi, opracowano Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.
50. Rada stwierdza, że ustanowienie skutecznego mechanizmu koordynacji wszystkich kwestii związanych z UE usprawniłoby interakcję tego kraju z UE, m.in. w odniesieniu do środków finansowych IPA. Postępy w tym zakresie utorowałyby Bośni i Hercegowinie drogę do czerpania pełnych korzyści z dostępnych środków finansowych.
51. Rada apeluje do Bośni i Hercegowiny o pilną zmianę stanowiska, tak by można było jak najszybciej zakończyć dostosowanie umowy przejściowej / układu o stabilizacji i stowarzyszeniu na podstawie tradycyjnej wymiany handlowej tego kraju z Chorwacją.
52. Rada wzywa Bośnię i Hercegowinę do szybkiego podjęcia zdecydowanych działań w związku z konkluzjami Rady z dnia 15 grudnia 2014 r.

KOSOWO

53. Rada odnotowuje, że w lipcu paraflowano układ o stabilizacji i stowarzyszeniu z Kosowem. Układ ten mający znaczenie jedynie dla całej UE byłby pierwszym wszechstronnym porozumieniem zawartym między UE i Kosowem. Rada przyjmuje do wiadomości, że Komisja zamierza wystąpić z wnioskami w sprawie podpisania i zawarcia tego układu w jak najkrótszym terminie, bez uszczerbku dla stanowisk państw członkowskich w sprawie statusu.
54. Rada z zadowoleniem przyjmuje zakończenie przedłużającego się impasu politycznego w Kosowie i utworzenie nowych instytucji w dniu 9 grudnia 2014 r. Apeluje do nowych władz w Prisztinie o szybkie zaangażowanie się w realizację programu reform i dialog na wysokim szczeblu z Belgradem.

55. Rada apeluje do Kosowa o skoncentrowanie działań na wdrażaniu kompleksowych reform koniecznych do wypełnienia jego zobowiązań wynikających z proponowanego układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Kosowo stoi w obliczu licznych wyzwań, które wymagają silnej woli politycznej. Należy zwrócić szczególną uwagę na zwiększenie praworządności, w tym niezawisłości sądownictwa, oraz na intensyfikację walki z przestępczością zorganizowaną i korupcją. Rada z zadowoleniem odnotowuje dotychczasowe postępy Kosowa; przypomina jednak, że należy uczynić więcej, by wyeliminować braki wskazane w trakcie dialogu na temat kwestii wizowych, m.in. złagodzić zagrożenia w zakresie bezpieczeństwa i migracji, które wiążą się z ewentualną liberalizacją reżimu wizowego. Coraz pilniejsza staje się konieczność przeprowadzenia strukturalnych reform gospodarczych, by zaradzić problemowi wysokiego bezrobocia. Priorytetem powinno być podjęcie ważnych reform, m.in. reformy systemu wyborczego i administracji publicznej, oraz rozwiązanie kwestii ochrony mniejszości.
56. Kosowo musi utrzymać aktywne i konstruktywne zaangażowanie w proces normalizacji stosunków z Serbią, w ramach którego poczyniono znaczne postępy. Rada będzie nadal ściśle monitorować stałe zaangażowanie Kosowa na rzecz widocznego i trwałego postępu w normalizacji jego stosunków z Serbią, co obejmuje realizację w dobrej wierze wszystkich zawartych dotąd porozumień; ma to na celu umożliwienie Kosowu i Serbii dalszych kroków na drodze każdego z nich do UE, a równocześnie uniknięcie sytuacji, w której jedna strona blokuje wysiłki drugiej, a także zagwarantowanie tego, by zarówno Kosowo, jak i Serbia w przyszłości mogły w pełni korzystać ze swoich praw i wypełniać swoje obowiązki. Rada przypomina, że postępy w procesie normalizacji stosunków z Serbią to jedna z istotnych zasad proponowanego układu o stabilizacji i stowarzyszeniu; powinna ona stanowić podstawę rozwoju stosunków i współpracy między UE a Kosowem.
57. Kosowo powinno nadal ściśle i efektywnie współpracować z misją Eulex i aktywnie przyczyniać się do tego, by misja ta mogła w pełni i bez przeszkód wykonywać swoje zadania w ramach przedłużonego mandatu. Rada apeluje do Kosowa, by – poprzez przyjęcie wszystkich niezbędnych zmian prawnych – pilnie wywiązało się z podjętego zobowiązania politycznego do ustanowienia wyspecjalizowanego sądu, który będzie rozpatrywał sprawy związane z dochodzeniem prowadzonym przez specjalną śledczą grupą zadaniową”.

Zapewnienie poszanowania zasady państwa prawnego

Rada i państwa członkowskie zebrane w Radzie przyjęły następujące konkluzje w sprawie zapewnienia poszanowania zasady państwa prawnego:

- „– Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄC notę prezydencji pt. »Zapewnienie poszanowania zasady państwa prawnego«¹,
- PODKREŚLAJĄC, że Unia Europejska i jej instytucje są zdecydowane wspierać określone w Traktatach wartości unijne, w tym poszanowanie zasady państwa prawnego,

¹ Dok. 16862/14 + COR 1.

- ZWRACAJĄC UWAGĘ, że zasada państwa prawnego jest jedną z fundamentalnych wartości, na których opiera się Unia,
- PODKREŚLAJĄC rolę Rady we wspieraniu kultury poszanowania zasady państwa prawnego w Unii Europejskiej,

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE ZEBRANE W RADZIE,

1. wyrażają wolę nawiązania dialogu między wszystkimi państwami członkowskimi na forum Rady w celu wspierania i ochrony zasady państwa prawnego w ramach Traktatów;
2. podkreślają, że dialog ten opierać się będzie na zasadach obiektywności, niedyskryminacji i równego traktowania wszystkich państw członkowskich;
3. zgadzają się, że ten dialog prowadzony będzie z zastosowaniem podejścia bezstronnego i opartego na dowodach;
4. podkreślają, że takie podejście nie będzie naruszać zasady przyznanych kompetencji, a także zapewni poszanowanie tożsamości narodowej państw członkowskich nierozdzielnie związanej z ich podstawowymi strukturami politycznymi i konstytucyjnymi, w tym samorządami regionalnymi i lokalnymi, oraz podstawowych funkcji państwa, z uwzględnieniem zapewnienia integralności terytorialnej państwa, utrzymania prawa i porządku oraz zagwarantowania bezpieczeństwa narodowego, oraz że podejście to będzie realizowane w myśl zasady lojalnej współpracy;
5. zgadzają się, że dialog ten będzie prowadzony w taki sposób, by stanowił uzupełnienie prac innych instytucji UE i organizacji międzynarodowych, przy unikaniu powielania działań i z uwzględnieniem obecnych instrumentów i wiedzy fachowej w tej dziedzinie;
6. zgadzają się, że dialog ten odbywać się będzie raz do roku na forum Rady, w składzie Rady do Spraw Ogólnych, i że będzie przygotowywany przez Coreper (prezydencję) w oparciu o pluralistyczne podejście. Rada rozważy, stosownie do potrzeb, zainicjowanie debat poświęconych kwestiom tematycznym. Prezydencja zapewni pełne poszanowanie wyżej wymienionych zasad (pkt 2, 3, 4 i 5) w trakcie całej organizacji dialogu;
7. przeanalizuje do końca 2016 r. doświadczenia nabyte w związku z tym dialogiem”.

Dialog ustanowiony w myśl tych konkluzji jest uzupełnieniem istniejących środków, po które może sięgać UE w dziedzinie państwa prawnego i którymi są: postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (w przypadku naruszenia prawa UE) oraz procedura określona w art. 7 Traktatu z Lizbony (która przewiduje możliwość zawieszenia prawa do głosowania w przypadku poważnego i stałego naruszania wartości UE).

Wspomniane konkluzje przyjęto w następstwie dyskusji przeprowadzonych na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych w dniu 18 listopada na podstawie [noty prezydencji](#), w której uwzględniono [konkluzje w sprawie praw podstawowych i praworządności](#) przyjęte przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w czerwcu 2013 r.

Śródkresowy przegląd strategii „Europa 2020”

Ministrowie zapoznali się ze sprawozdaniem podsumowującym przygotowanym przez prezydencję, dotyczącym dyskusji przeprowadzonych przez Radę obradującą w różnych składach oraz jej głównych postulatów politycznych w odniesieniu do śródkresowego przeglądu strategii „Europa 2020”.

Strategia „Europa 2020” to unijna strategia na rzecz inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Strategia ta jest wdrażana i monitorowana w powiązaniu z europejskim semestrem – rocznym cyklem koordynacji polityk gospodarczych i budżetowych (wraz z ich konkretnymi aspektami: reformami budżetowymi, makroekonomicznymi i strukturalnymi). W ramach tego procesu Komisja ocenia przede wszystkim, czy i w jakim stopniu zobowiązania podjęte przez państwa członkowskie umożliwiają realizację celów strategii „Europa 2020”.

Europejski semestr

Rada zapoznała się z opracowaną przez Komisję roczną analizą wzrostu gospodarczego na rok 2015, w której Komisja opisała w zarysie główne cechy nowej agendy na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Rada zapoznała się również z planem działania dotyczącym realizacji europejskiego semestru 2015 przewidzianym przez nadchodzącą prezydencję łotewską.

Roczna analiza wzrostu gospodarczego przedstawia dalsze możliwe działania na poziomie UE mające pomóc państwom członkowskim przywrócić wyższe poziomy wzrostu. Aby umocnić i utrwalić ożywienie gospodarcze, Komisja proponuje stosować zintegrowane podejście do polityki gospodarczej, oparte na trzech głównych filarach, czyli na pobudzaniu inwestycji, przyspieszeniu reform strukturalnych oraz prowadzeniu odpowiedzialnej konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu. Przyjęcie rocznej analizy wzrostu gospodarczego daje początek europejskiemu semestrowi na rzecz koordynacji polityki gospodarczej.

Plan działania dotyczący realizacji europejskiego semestru określa sposób prowadzenia prac w ramach prezydencji łotewskiej w pierwszym półroczu 2015 r. Plan działania ma służyć temu, by wszystkie odpowiednie składy Rady pracowały w sposób skoordynowany, a także ma umożliwić Radzie do Spraw Ogólnych nadzorowanie tego procesu.

Przygotowanie grudniowego posiedzenia Rady Europejskiej

Rada przeanalizowała projekt konkluzji na posiedzenie Rady Europejskiej w dniach 18–19 grudnia.

Zagadnienia, na których skupi się Rada Europejska, są następujące:

- poprawa klimatu inwestycyjnego w Europie – w szczególności przywódcy omówią inicjatywę Komisji przewidującą uruchomienie 315 mld EUR w ramach inwestycji w latach 2015–2017 w kontekście ogólnych wysiłków UE służących zwiększeniu wzrostu gospodarczego i zatrudnienia;
- sytuacja na Ukrainie;

W dniach 18–19 listopada Rada omówiła projekt porządku obrad z uwagami ([14866/14](#)).

Działania następce po czerwcowym posiedzeniu Rady Europejskiej

W ramach działań następnych po czerwcowym posiedzeniu Rady Europejskiej Rada podsumowała strategiczny program, skupiając się na rozdziale dotyczącym UE jako silnego podmiotu globalnego.

Podsumowanie oparto na sprawozdaniu prezydencji ([16384/14](#)), w którym przedstawiono strategiczny przegląd sytuacji, najważniejsze kwestie oraz priorytety w odniesieniu do działań UE w tej dziedzinie.

Rada Europejska przyjęła w czerwcu 2014 r. [strategiczny program Unii w okresie zmian](#),

Poprawa funkcjonowania UE

Rada zapoznała się ze sprawozdaniem, w którym prezydencja podsumowała prace grupy przyjaciół prezydencji dotyczące poprawy funkcjonowania UE.

Grupa przyjaciół prezydencji podjęła prace z inicjatywy prezydencji włoskiej we wrześniu, po tym jak Rada do Spraw Ogólnych w dniu 23 lipca 2014 r. szeroko poparła pomysł przeanalizowania obecnego stanu funkcjonowania UE.

Grupa przyjaciół prezydencji zebrała się czterokrotnie i przeanalizowała kwestie horyzontalne, w tym rolę parlamentów narodowych, stosunki międzyinstytucjonalne, prace w Radzie oraz kwestię niewykorzystanego potencjału Traktatu z Lizbony.

Programowanie legislacyjne

Ministrowie, opierając się na prezentacji Komisji, wymienili opinie na temat programu prac tej instytucji na rok 2015. Miało to związek z wcześniejszymi dyskusjami w Radzie przeprowadzonymi na forum Rady do Spraw Ogólnych w dniu 18 listopada 2014 r. i dotyczącymi priorytetów Komisji.

Rada przyjęła następujące konkluzje Rady w sprawie wieloletniego programowania i planowania legislacyjnego:

„Rada z zadowoleniem przyjmuje intensywny i owocny dialog z Komisją poświęcony programowi prac Komisji na rok 2015. Dialog ten stanowi dobry punkt wyjścia dla naszej przyszłej współpracy i będzie dalej rozwijany w kolejnych latach.

Powołując się na istnienie zorganizowanego dialogu między Parlamentem Europejskim a Komisją, Rada będzie współpracować z Komisją w celu określenia odpowiednich warunków wnoszenia przez Radę wkładu w przygotowanie rocznego programu prac Komisji i monitorowanie jego realizacji.

Rada oczekuje wzmocnienia całościowej współpracy międzyinstytucjonalnej poprzez zapewnienie szybszego i bardziej efektywnego procesu ustawodawczego, przy jednoczesnym utrzymaniu jakości prawodawstwa.

W tym celu wraz z Komisją i Parlamentem Europejskim Rada zaangażuje się w prace na rzecz ustanowienia do 2015 r. ram politycznych programowania rocznego i wieloletniego w UE. Tymczasem Rada oczekuje wzmocnienia swojej współpracy z Parlamentem Europejskim i zachęca Komisję do rozpoczęcia dialogu z Radą w sprawie następnego rocznego programu prac w duchu tego ewentualnego przyszłego porozumienia”.

Ponadto Rada omówiła tekst projektu wspólnego oświadczenia w sprawie wieloletniego programowania i planowania legislacyjnego oraz zwróciła się do prezydencji, by na tej podstawie kontynuowała negocjacje z pozostałymi instytucjami.

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

SPRAWY OGÓLNE

Priorytety komunikacji na lata 2015–2016

Rada zatwierdziła uznanie następujących tematów za priorytety na kolejne dwa lata:

- a. wsparcie UE na rzecz propagowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego, innowacji, konkurencyjności i zatrudnienia;
- b. wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość (w tym imigracja/integracja, z należyтым uwzględnieniem zrównoważonych i skoordynowanych polityk);
- c. energia i zmiana klimatu;
- d. rola UE w świecie, z naciskiem na wkład w stabilność w jej sąsiedztwie. Komunikacja na ten temat obejmie także Europejski Rok na rzecz Rozwoju (ERR) 2015, z uwzględnieniem jego przekrojowego charakteru i jednomyślnego zaangażowania wszystkich państw członkowskich w realizację założeń Europejskiego Roku na rzecz Rozwoju.

Priorytety komunikacji zostaną omówione z Parlamentem Europejskim i Komisją z myślą o ich wspólnym zatwierdzeniu na poziomie politycznym ([16314/14](#)).

Wpływ Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na bioróżnorodność

Rada przyjęła konkluzje dotyczące sprawozdania specjalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt.: „Czy EFRR jest skutecznym narzędziem finansowania projektów bezpośrednio wspierających różnorodność biologiczną w ramach unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.?” w wersji zamieszczonej w dokumencie [16332/14](#).

Nota prezydencji na temat osiągnięć w dziedzinie polityki spójności

Rada zapoznała się z notą prezydencji na temat najważniejszych osiągnięć przygotowanego przez prezydencję włoską programu dotyczącego polityki spójności; notę zamieszczono w dokumencie [16641/14](#).

Skład Komitetu Regionów*

Rada przyjęła decyzję w sprawie składu Komitetu Regionów ([16808/14](#) + [16870/14 ADD 1](#)). Celem tej decyzji jest zapewnienie, by liczba członków Komitetu Regionów nie przekraczała 350, w myśl art. 305 Traktatu o funkcjonowaniu UE.

Po przystąpieniu Chorwacji do UE liczba członków Komitetu Regionów wzrosła tymczasowo do 353.

Decyzja w sprawie składu Komitetu Regionów oznacza, że można teraz rozpocząć procedurę jego odnowienia; kadencja Komitetu kończy się z dniem 25 stycznia 2015 r. W styczniu przyszłego roku Rada powinna mianować 350 członków i taką samą liczbę zastępców, a by umożliwić kontynuowanie przez Komitet – w sposób niezakłócony – działań doradczych.

SPRAWY ZAGRANICZNE

Plan działania w ramach strategii UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego

Rada przyjęła plan działania w ramach strategii UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego (EUMSS). Plan działania ma służyć wdrożeniu EUMSS i obejmuje pięć obszarów; są to: intensywniejsze działania zewnętrzne; wiedza o sytuacji na morzu, nadzór morski i wymiana informacji; rozwój zdolności; zarządzanie ryzykiem, ochrona morskiej infrastruktury krytycznej i reagowanie kryzysowe; a także badania naukowe i innowacje oraz edukacja i szkolenia w zakresie bezpieczeństwa morskiego. Zob. [plan działania](#).

Konkluzje w sprawie stosunków UE z krajami Europy Zachodniej spoza UE

Rada przyjęła konkluzje Rady w sprawie homogenicznego rozszerzonego jednolitego rynku oraz stosunków UE z krajami Europy Zachodniej spoza UE ([16325/1/14 REV 1](#)).

Mandat negocjacyjny w sprawie jednego lub kilku układów o stowarzyszeniu z Andorą, Monako i San Marino

Rada przyjęła mandat upoważniający Komisję do wynegocjowania z Andorą, Monako i San Marino, w imieniu Unii i jej państw członkowskich, jednego lub kilku układów o stowarzyszeniu.

WSPÓLNA POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY

Misja obserwacyjna UE w Gruzji

Rada przedłużyła mandat misji obserwacyjnej UE w Gruzji (EUMM Georgia) do dnia 14 grudnia 2016 r. Więcej informacji można znaleźć w komunikacie prasowym.

WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU

Program działań na okres po roku 2015

Rada przyjęła konkluzje w sprawie programu działań na okres po roku 2015, czyli nowych ram działań społeczności międzynarodowej na rzecz eliminacji ubóstwa oraz na rzecz trwałego rozwoju. Pełen tekst przedstawiono w dokumencie ([16716/14](#)).

Nowe partnerstwo na rzecz zarządzania klęskami żywiołowymi

Rada przyjęła następujące konkluzje Rady w sprawie współpracy między organizacjami pomocy humanitarnej a organami ochrony ludności: budowa nowego partnerstwa na rzecz zarządzania klęskami żywiołowymi:

- „1. Nawiązując do decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności¹, która stwierdza, że »Komisja i państwa członkowskie określają i propagują synergie między pomocą w zakresie ochrony ludności a finansową pomocą humanitarną świadczoną przez Unię i państwa członkowskie przy planowaniu operacji reagowania na kryzysy humanitarne poza terytorium Unii«;
2. Przypominając rozporządzenie Rady nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczące pomocy humanitarnej²;

¹ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924.

² Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s. 1.

3. Nawiązując do wspólnego oświadczenia Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskim i Komisji Europejskiej z 2008 r. zatytułowanego »Konsensus europejski w sprawie pomocy humanitarnej«¹, które podkreśla, że pomoc w zakresie ochrony ludności przy reagowaniu na kryzysy humanitarne musi być zgodna z zasadami humanitarnymi i powinna być oparta o potrzeby, uzupełniać pomoc humanitarną i być z nią spójna; uznaje kluczową rolę ogólnego koordynatora, jaką pełni ONZ, w szczególności Biuro ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA), we wspieraniu spójnej reakcji międzynarodowej na kryzysy humanitarne; i wskazuje, że w złożonych sytuacjach kryzysowych korzystanie z zasobów ochrony ludności powinno raczej stanowić wyjątek;
4. Nawiązując do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 375/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. ustanawiającego Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej (inicjatywa »Wolontariusze pomocy UE«)²;
5. Uwzględniając konkluzje Rady w sprawie podejścia UE do kwestii odporności z dnia 28 maja 2013 r.³, w których podkreślono znaczenie udzielania państwom i regionom podatnym na zagrożenia i katastrofy pomocy w tworzeniu skutecznych mechanizmów wczesnego ostrzegania oraz strategii zarządzania w przypadku katastrof i strategii zmniejszania zagrożenia;
6. Podkreślając cywilny charakter ochrony ludności w Europie, przy jednoczesnym uwzględnieniu »Wytycznych na temat Wykorzystania Aktywów Obrony Wojskowej i Cywilnej do wsparcia działań humanitarnych ONZ w przypadkach złożonych sytuacji kryzysowych« oraz »Wytycznych na temat Wykorzystania Aktywów Obrony Wojskowej i Cywilnej przy udzielaniu pomocy w przypadku kataklizmów«, które przypominają, że wykorzystanie środków ochrony ludności w odpowiedzi na kryzysy humanitarne musi być zgodne z zasadami humanitarnymi oraz podkreślają, że zasoby wojskowe powinny być wykorzystywane wyłącznie jako ostateczność pod cywilnym przywództwem;
7. Uznając znaczne postępy osiągnięte w ostatnich latach we wspieraniu bliższej współpracy między partnerami działającymi w obszarze ochrony cywilnej i pomocy humanitarnej;
8. Uwzględniając wynik posiedzenia konsultacyjnego zorganizowanego w Brukseli w dniu 12 września 2014 r., w którym udział wzięli eksperci z zakresu zarówno ochrony ludności, jak i pomocy humanitarnej i w ramach którego wykazano wartość dodaną zwiększania synergii między organizacjami pomocy humanitarnej a organami ochrony ludności.

¹ Dz.U. C 25 z 30.1.2008, s. 1.

² Dz.U. L 122 z 24.4.2014, s. 1.

³ Dok. 9325/13.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

9. Podkreśla, że wzmocniona współpraca między organizacjami pomocy humanitarnej a organami ochrony ludności w obszarze operacji reagowania na klęski żywiołowe, a także misji w zakresie zapobiegania i gotowości może stanowić istotny wkład we wspólny cel, jakim jest ratowanie życia w państwach podatnych na zagrożenia leżących poza terytorium Unii.
10. Podkreśla znaczenie dalszej poprawy reagowania Europy na kryzysy humanitarne poprzez rozwijanie koordynacji i współpracy pomiędzy organizacjami pomocy humanitarnej a organami ochrony ludności zgodnie z Konsensusem europejskim w sprawie pomocy humanitarnej.
11. Potwierdza, że w obszarze gotowości na wypadek klęsk żywiołowych i reagowania na nie, a także zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, należy w dalszym ciągu rozwijać relacje z odnośnymi organami ONZ oraz strukturami zarządzanymi przez ONZ działającymi w tym obszarze w celu wzmocnienia współpracy i koordynacji poprzez rozwijanie istniejących rozwiązań, przy jednoczesnym uwzględnieniu roli ogólnego koordynatora, jaką pełni ONZ.
12. Uwzględniając ich różne kompetencje oraz sposoby działania, uznaje uzupełniającą rolę pomocy humanitarnej i ochrony ludności, a w związku z tym podkreśla znaczenie zwiększania świadomości wśród obu grup w celu wzmocnienia synergii w obszarze reagowania Europy na klęski żywiołowe oraz wspierania zarządzania klęskami żywiołowymi.
13. Podkreśla, że należy dalej wspierać potencjał Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego (ERCC) w łączeniu organizacji pomocy humanitarnej i organów ochrony ludności z innymi odnośnymi organami i służbami UE.
14. Uznaje potencjał europejskiej zdolności reagowania kryzysowego (»dobrowolna pula«) także w przypadku kryzysów humanitarnych poza terytorium Unii, podkreślając, że jej mobilizacja nie powinna obniżać poziomu ogólnej gotowości na klęski żywiołowe w Unii i powinna być brana pod uwagę w oparciu o poszczególne przypadki w celu zapewnienia skutecznej reakcji.
15. Podkreśla znaczenie budowania lokalnych zdolności w regionach podatnych na klęski żywiołowe i uznaje potencjalny wkład europejskich podmiotów działających w obszarze ochrony ludności i pomocy humanitarnej we wzmocnienie odporności społeczności.
16. Uznaje znaczenie łączenia pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju (LRRD) w ramach zintegrowanego podejścia do łagodzenia skutków kryzysów i klęsk żywiołowych, zwłaszcza poprzez zwiększoną gotowość na wypadek klęsk żywiołowych.

Zachęca państwa członkowskie, by:

17. wspierały – w stosownych przypadkach – inicjatywy na rzecz zwiększania świadomości w zakresie kompetencji, roli i sposobów działania organizacji pomocy humanitarnej i organów ochrony ludności, grup i ekspertów, by wspierać skuteczną wymianę informacji i koordynację w państwach członkowskich oraz pomiędzy państwami członkowskimi a Unią. Powinno to obejmować wymianę informacji, uzgodnienia dotyczące koordynacji, a także – w stosownych przypadkach – wspólne szkolenia i ćwiczenia;
18. promowały spójność w ramach reakcji Europy na kryzysy humanitarne poprzez:
 - pełne wykorzystanie wspólnego systemu łączności i informacji w sytuacjach nadzwyczajnych (CECIS) do wymiany informacji między punktami kontaktowymi działającymi w obszarze ochrony ludności;
 - poprawę komunikacji między ERCC a organizacjami pomocy humanitarnej w państwach członkowskich, w tym – w razie potrzeby – wyznaczenie punktów kontaktowych;
 - wymianę na szczeblu krajowym, między organizacjami pomocy humanitarnej a organami ochrony ludności, istotnych informacji dostępnych w ramach Europejskiego Systemu Informacji o Reagowaniu na Sytuacje Nadzwyczajne i Kłęski Żywiłowe (EDRIS) oraz systemu CECIS;
19. wspierały wymianę informacji i wiedzy w zakresie zarządzania kłeskami żywiołowymi, w tym najlepszych praktyk opracowanych we współpracy ze środowiskiem naukowym, a także korzystanie z innowacyjnych technologii i narzędzi, by wzmocnić zdolność zarządzania kłeskami żywiołowymi w państwach podatnych na zagrożenia poza terytorium Unii.
20. przy planowaniu zdecydowanej reakcji uwzględniały – w stosownych przypadkach – elementy wczesnej odbudowy, zwiększając tym samym skuteczność i sprawność ogólnej reakcji.

Zachęca Komisję do:

21. jak najlepszego wykorzystania dostępnych narzędzi w celu zwiększania – w razie potrzeby – świadomości i wiedzy w kręgach zajmujących się ochroną ludności i pomocą humanitarną w kwestii ich odpowiednich kompetencji, ról i sposobów działania.
22. wzmocnienia współpracy i koordynacji, a zwłaszcza:
 - a) opracowania przez grupy robocze z kręgów działających w obszarze zarówno ochrony ludności, jak i pomocy humanitarnej środków w zakresie gotowości, które mogą obejmować praktyczne wytyczne i kodeksy postępowania w przypadku działań w różnych kontekstach, w oparciu o uzgodnione standardy międzynarodowe;

- b) promowania wspólnych szkoleń, ćwiczeń oraz wymiany dobrych praktyk i doświadczeń także w oparciu o wcześniej wspomniane środki w zakresie gotowości;
 - c) opracowania koncepcji strategicznego wykorzystania misji doradczych w ramach unijnego mechanizmu ochrony ludności, wraz z ich zakresem i czasem trwania, oraz wykorzystania – w stosownych przypadkach – europejskiej wiedzy w zakresie ochrony ludności w tworzeniu lub przywracaniu krajowych, regionalnych i lokalnych struktur zarządzania klęskami żywiołowymi, a także wspierania partnerów działających w obszarze pomocy humanitarnej w budowaniu zdolności i wzmacnianiu odporności społeczności;
 - d) połączenia – w stosownych przypadkach i w miarę możliwości – inicjatyw na rzecz ochrony ludności z istniejącymi i planowanymi inicjatywami w obszarze gotowości na wypadek klęsk żywiołowych państw członkowskich i Unii, takich jak inicjatywy rozwojowe lub humanitarne na rzecz gotowości na wypadek klęsk żywiołowych lub zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi;
 - e) połączenia pomocy doraźnej z długofalowymi wysiłkami, w tym w kontekście ponownego rozważenia czasu trwania misji i operacji w obszarze ochrony ludności lub zapewnienia przekazania działań pomocowych innym podmiotom i instrumentom finansowania.
23. promowania inicjatyw, których celem jest łączenie zdolności pomocy humanitarnej i ochrony ludności w obszarze zarządzania klęskami żywiołowymi. Takie inicjatywy powinny łączyć się z działaniami i instrumentami dotyczącymi współpracy na rzecz rozwoju zgodnie z inicjatywami ONZ w celu osiągnięcia synergii i zapewnienia zrównoważonej pomocy poza terytorium Unii. Konkretnie działania w tym kierunku mogłyby obejmować między innymi: potencjalne inicjatywy pilotażowe i przygotowawcze w obszarze zarządzania klęskami żywiołowymi, ocenę ryzyka, budowanie zdolności, wczesne ostrzeganie oraz wsparcie kraju-gospodarza przez obie grupy.
24. skutecznego wykorzystania ERCC w łączeniu rządowych organów ochrony ludności i organizacji pomocy humanitarnej, zwłaszcza poprzez wymianę informacji i regularne konsultacje w czasach kryzysów.
25. regularnego zwoływania wspólnych posiedzeń organów ochrony ludności i organizacji pomocy humanitarnej państw członkowskich, by zachęcać do dalszej wymiany informacji i w stosownych przypadkach składać sprawozdania w Radzie”.

SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE

Opodatkowanie – Chorwacja – olej gazowy wykorzystywany do rozminowywania

Rada przyjęła decyzję umożliwiającą Chorwacji zastosowanie zwolnienia podatkowego w odniesieniu do oleju gazowego wykorzystywanego do obsługi specjalistycznego sprzętu do humanitarnego rozminowywania ([16003/14](#) + [15429/14](#)).

To zwolnienie podatkowe, przyznane zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE, stworzy zachętę do szybszego oczyszczania potencjalnych pól minowych w Chorwacji, prowadząc do udostępniania gruntów rolnych i leśnych.

VAT – Rumunia – małe przedsiębiorstwa

Rada przyjęła decyzję umożliwiającą Rumunii dalsze stosowanie odstępstwa w odniesieniu do małych przedsiębiorstw na mocy wspólnego unijnego systemu VAT ([16004/14](#) + [15430/14](#)).

Przedmiotowy środek stanowi odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE i odnosi się do przedsiębiorstw, których roczne obroty nie przekraczają 65 000 EUR. Dotyczy to niemal 84% wszystkich podatników w Rumunii, których wkład w łączne krajowe dochody z VAT wynosi tylko 1,81%.

Na mocy decyzji przedłużającej stosowanie decyzji 2012/181/UE Rumunia może nadal stosować środek przedmiotowy środek od 1 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

Program UE–Brazylia w obszarze migracji i mobilności

Rada zapoznała się z tekstem projektu wspólnego oświadczenia w sprawie ustanowienia wspólnego programu w obszarze migracji i mobilności, który ma zostać wynegocjowany z Brazylią.

Wspólny program tworzy nowe ramy, które UE i jej państwa członkowskie mogą wykorzystywać wraz z już istniejącymi ramami, w szczególności partnerstwem na rzecz mobilności, by rozwijać współpracę w obszarze migracji ze stosownymi krajami partnerskimi.

Zob. także: komunikat Komisji pt. „Globalne podejście do kwestii migracji i mobilności” ([17254/11](#)).